

ארגון הסביבה:

יש לבחור את מקום הפעילות בהתאם ליכולות
ורגישויות החניכים ו/או בהתאם לתוכן ואופי הפעולה.
לדוגמא משחקי תחרות נעשה במרחב פתוח ומתודה
שדורשת הקראת טקסט ממולץ לעשות במקום שקט
ונטול גירויים.

תיווך:

כאשר יש צורך בקבוצה לתווך מידע או סיטואציה חברתית עבור חניך או חניכה. ניתן לעשות ע"י המחשה, הסברים חלופיים או נתינת דוגמאות.

גמישות:

המדריך צריך להיות קשוב לצורכי החניכים בקבוצה ולהתאים את עצמו ואת הפעילות לסיטואציה בזמן אמת. ניתן להתגמש בין היתר בבחירת מתודה שונה, זמן משחק או זמן עצירה.

פיצוי:

עלינו לבנות את הפעולה כך שכלל החניכים יוכלו להשתתף באופן מלא ופעיל. במידה ויש מתודה שאינה נגישה לכלל חניכי הקבוצה, אך הכרחית לפעילות, יש לוודא ששאר הפעילות נגישה, כך שאלו שלא באו לידי ביטוי במתודה מסוימת יוכלו לבוא לידי ביטוי במתודה אחרת.

התמקדות ביש:

לכל החניך יש יכולות וכוחות ייחודיים לו. עלינו להכיר ולהתמקד בנקודות חוזקה אלו ובהתאם לכך נבנה פעולה שמעצימה אותם ומאפשרת ליכולות אלו לבוא לידי ביטוי, על מנת לספק חוויה מעצימה בפעילות.

חזרתיות:

יש ליצור מסגרת פעילות קבועה בהתאם לצורכי
החניכים בקבוצה. לדוגמא פעילות המציינת פתיחה
וסיום של פעולה. בנוסף, במידת הצורך יש לחזור על
תכנים כדי לעזור בהפנמת המידע, ולוודא הבנה בסוף
כל חלק בפעילות.

הקניית מושגים ומיומנויות:

עלינו להעשיר את החניכים בידע, מושגים ומיומנויות
חדשים כך שהפעילות תהווה עבורם אתגר בהתאם
למאפייני הגיל.

המחשה:

במהלך הפעולה רצוי להרבות בשימוש בעזרים כגון:
תמונות, מוזיקה, חפצים, צבעים וכו'. כשנסביר על
משימה או על משחק, נדגים כיצד עליהם לעשות זאת.

הדרגתיות:

ישנה חשיבות רבה לכך שההדרכה תהיה הדרגתית. יש להקפיד לפרק הסברים לשלבים ולא "להעמיס" הרבה מושגים בפעילות אחת.